

Forenede sager T-68/89, T-77/89 og T-78/89

Società Italiana Vetro SpA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — begreberne aftale og samordnet praksis — misbrug af en kollektivt dominerende stilling — beviser«

Rettens dom (Første Afdeling) af 10. marts 1992 ..... II - 1405

Sammendrag af dom

1. *Konkurrence — administrativ procedure — meddelelse af klagepunkter — fremsendelse til virksomhederne af forvanskede dokumenter — følger — særlig omhyggelig retlig prøvelse af beviserne til støtte for Kommissionens beslutning*
  2. *Konkurrence — aftaler — samordnet praksis — visse typer forbindelser mellem producenter — intet bevis herfor
(EØF-traktaten, art. 85, stk. 1)*
  3. *Konkurrence — fællesskabsregler — overtrædelse fastslået i Kommissionens beslutning — beslutning baseret på forhold, der ikke alle er fyldestgørende bevist — Rettens omgørelse — udelukket — delvis annullation — betingelser
(EØF-traktaten, art. 173; Rådets forordning nr. 17; Kommissionens forordning nr. 99/63)*
  4. *Konkurrence — dominerende stilling — virksomhed — begreb — kollektivt dominerende stilling — begreb
(EØF-traktaten, art. 85 og 86)*
1. Såfremt det efter bevisoptagelsen, som Retten har foranstaltet i en sag om annullation af en beslutning fra Kommissionen om anvendelse af traktatens konkur-

renceregler, fremgår, at de dokumenter, der under den administrative procedure er blevet fremsendt til virksomhederne, er blevet forvansket uden gyldig grund, skal Retten nøje undersøge arten og rækkevidden af de beviser, som Kommissionen har lagt til grund for sin beslutning.

2. Vertikale forbindelser som sælger og køber mellem to producenter, der vedrører et produkt, som alene fremstilles af en af disse producenter, er ikke i sig selv bevis på en ulovlig horisontal aftale.

Et sådant bevis foreligger heller ikke, såfremt de, der i forening driver et fælles produktionsanlæg, rådfører sig med hinanden for at undgå, at det, som hver enkelt af dem aftager fra produktionen på dette anlæg, fører til illoyal konkurrence.

3. Selv om Fællesskabets domsmyndighed i forbindelse med den retslige prøvelse af EF-administrationens retsakter kan træffe afgørelse om delvis annullation af en kommissionsbeslutning på konkurrenceområdet, indebærer dette ikke, at den har kompetence til at omgøre den anfægtede beslutning. Tildeling af en sådan kompetence kunne dels forstyrre den i traktaten fastsatte ligevægt mellem institutionerne, dels krænke retten til kontraktation ved at fratage de virksomheder, der berøres af beslutningen, de garantier vedrørende sagsbehandlingen, der hjemles i forordning nr. 17 og nr. 99/63.

En delvis annullation forudsætter selv, at visse betingelser er opfyldt. Således skal Retten, såfremt den vil træffe en sådan afgørelse, først sikre sig, at beslutningens konklusion, når den ses i lyset af begrundelserne for beslutningen, kan begrænses *ratione materiae*, *ratione personae* eller *ratione temporis*, hvorved dens virkninger begrænses, mens dens indhold forbliver uændret; at beviset for overtrædelsen, når den afgrænses på denne måde, kan findes i en fyldestgørende bedømmelse af markedet i beslutningens begrundelse, og at den eller de berørte virksomheder reelt har fået lejlighed til at udtale sig om det således afgrænsede klagepunkt.

4. Ligesom i traktatens artikel 85 betegner begrebet virksomhed i artikel 86 en økonomisk enhed.

To eller flere virksomheder kan indtage en dominerende stilling i traktatens artikel 86's forstand, såfremt to eller flere uafhængige økonomiske enheder på et bestemt marked er forbundet med sådanne økonomiske bånd, at de tilsammen indtager en dominerende stilling i forhold til de øvrige virksomheder på markedet. En sådan situation kunne f.eks. foreligge, såfremt to eller flere uafhængige virksomheder i fællesskab på grundlag af aftale eller licens har et teknologisk forspring, som gør det muligt for dem at udvise en i betydeligt omfang uafhængig adfærd over for deres konkurrenter og kunder og i sidste instans over for forbrugerne.